

Loven ikke gaar ud fra, at det overordentlige Invalidefond skulde være Folket uvedkommende, thi ellers vilde en saadan Ofsentliggjørelse paa ingen Maade være paa sit rette Sted. Derfor imidlertid Bestyrelsen for Invalidefondet skulde gaae ud fra den modsatte Anskuelse, saa forekommer det mig rigtigt, at der i dette Tilfælde kunde være Anledning for Rigsdagen til at benytte sig af den Ret, som Grundlovens § 50 giver til at nedsette en Undersøgelseskommission om dette Forhold; i ethvert Tilfælde troer jeg rigtigt, at denne Sag fortjener at komme under Overveelse i Fremtiden. Jeg hørte ikke, at den høitagtede Finansminister svarede paa mit Spørgsmaal, hvorvidt Bestyrelsen af Invalidefondet maatte være villig til at offentliggjøre eller paa anden Maade udsende en fattelig og kort Forklaring om, hvorledes de Individuer, der ville søge om Understøttelse af det overordentlige Invalidefond, skulde forholde sig. Jeg troer, at selv om det ikke er en ligefrem juridisk Pligt, saa er det dog en meget stærk moralsk Pligt for Bestyrelsen at gjøre det. Hvad angaaer det 7de Punkt, som jeg ikke skal undlade at bemærke, at jeg omtrent anseer for det vigtigste, da svarede den ærede Finansminister derpaa, at et Oversyn aldeles ikke kunde indrømmes Invaliderne. Forsaavidt der nu i Ordet „Oversyn“, skulde ligge, at Resultatet deraf skulde være forpligtende for Bestyrelsen, da skal jeg bemærke, at jeg heller ikke har tænkt mig noget Saadant, men jeg har blot tænkt mig, at et Oversyn skulde have samme Indflydelse paa Bestyrelsen som dettes lægeyndige Medlems Erklæring, hvilken jeg heller ikke troer er bindende for Bestyrelsen, men blot veiledende for den, og af samme Betydning troer jeg, at den Erklæring skulde være, som fremkom ved et saadant Oversyn, og jeg lagde Vægt paa, at et af Medlemmerne af et saadant Oversyn burde være den Læge, der havde attesteret Vedkommendes Svagthed, fordi han bedre end nogensomhelst Anden vilde være istand til at bedømme, hvorvidt Svageligheden medfører Afgang i den Paagældendes Arbejdskraft.

Naar den ærede Finansminister siger, at det lægeyndige Medlem af Bestyrelsen ikke undlader at raadføre sig med andre Læger, saa

er det mig meget vel bekendt, men jeg troer, at det ikke til alle Tider er den bedste Fremgangsmaade, naar det lægeyndige Medlem, efterat være blevet enigt med sig selv om, hvorledes Beretningen skal lyde, selv henvender sig til et Par Læger og beskriver dem, hvorledes Patientens Tilstand er; thi i de fleste Tilfælde vil en Erklæring fra disse andre Læger komme til at stemme overens med hans egen. Jeg troer, at en saadan Consultation med andre Læger kun vilde have Noget at betyde, naar disse Læger selv undersøgte Invaliderne, førend Bestyrelsens lægeyndige Medlem havde haft Leilighed til at ytre sig. Jeg seer af den høitagtede Finansministers Besvarelse paa det 8de Punkt, at Bestyrelsen kun ansætter 6 af de 11 Personer, som skulde findes paa Contoiret, men det er mig ubekendt, hvem der nu ansætter de andre; men, naar Loven for Invalideforsørgelsen siger, at Bestyrelsen har at tage meget Hensyn til Invaliden, forsaavidt saadanne søge Posten, saa forekommer det mig at være en meget god Analogie, at slutte deraf, at hvilke Andre, der maatte have Poster at besætte af lignende Slags, ogsaa skulde tage samme Hensyn; jeg troer idetmindste, at det er Lovens Mening. Den høitagtede Finansminister har heller ikke benægtet, at de 2 af disse 6, som Bestyrelsen ansætter, ere fast ansatte og altsaa pensionsberettigede, medens de 4, der ere Invaliden, ere ansatte paa 3 Maaneders Opstjelse. Jeg skal ikke videre opholde mig ved den høitagtede Finansministers Svar, men kun ytre, at jeg er glad over at have fremkaldt dette Svar, og i det Hele taget over at have bragt Sagen under Omtale, fordi jeg troer, at Betragtningen af den er saaledes, at en offentlig Omtale af Sagen paa dette Sted kun kan virke gavnligt, uden Hensyn til, hvorvidt flere af disse Meninger maatte være mere eller mindre rigtige, eller ogsaa åabenbar urigtige; thi jeg troer, at det i flere Henseender kan fremkalde en noget mildere Stemning, ligesom det i flere andre Henseender, med Hensyn til det, der ikke er benægtet, vil give en fornyet Bestyrkelse for, at det virkelig i alle Dele ikke er, som det burde være med Hensyn til Bestyrelsens Udsørelse af sit Hverv.